

Hry pro babičky s vnoučaty

Společně toho můžeme dělat tolik!

Těm malým číst **pohádky**, s těmi trochu většími **jít do loutkového divadla**, pak je **nechat namalovat, co viděli, a povídat si o tom**. S šestiletými kluky si klidně zahrajte **na indiány** (přidají se možná i holčičky) a s vnučkami můžete **upéct mamince bábovku** (a možná se přidají i kluci).

A víte, jak vnoučata, která znají jen jízdu autem, ocení, když si vyjedete na **výlet vlakem**? Vydat se na nepříliš dlouhou jízdu můžete jak s menšími školáky, tak s těmi většími, kteří vám ty malé pomohou ohlídat. Hlavně **nezapomeňte na velkou svačinu a dostatek pití**.

Hrajeme si s batolaty

Prší. Kdyby bylo teplo a svítilo sluníčko, naložila byste rok a půlleté vnouče do kočárku a jeli byste krmit kachničky tvrdými rohlíky, zhoupala byste ho na houpačce, dělali byste bábovičky z písku. Jenže venku leje. **Postavili jste už společně hrad z kostek (několikrát, krásně se shazuje), listovali jste knížkou, kutáleli si míčem**. Dítě se začíná očividně nudit a vztekat. To je **čas na nový program**.

Hrnečky a misky

1. Položíme na stůl **několik plastových hrníčků, kelímků a miseks** malým množstvím kukuřičných lupínků, plátků sušených jablek, nepříliš sladkých

cereálních kroužků nebo kuliček, malých kostek rohlíků. **Děti baví si je přesypávat z jednoho do druhého a ještě se při tom nasvačí.**

2. Plastové kousky nádobí jsou také **vítaným zpestřením koupání ve vaně.**

Ukážeme mrňousovi, jak má vodu přelévat, a o zábavu je postaráno. Samozřejmě ho nenechávejte bez dozoru!

Hrajeme si s předškoláky a školáky

Venku, nebo uvnitř

Na zem rozložíme velký ručník nebo deku. Všichni hráči se postaví na deku. Budete vyvolávat povely a **hráči musí udělat pravý opak toho, co nařídíte.** Když zavoláte: „*Všichni venku!*“ musí zůstat na vyznačeném prostoru. „*Všichni uvnitř!*“, znamená, že musí vystoupit ven. Kdo udělá chybu, opouští hru. Poslední hráč ve hře vyhrává.

Kempování v obýváku

Počasí ještě není táboření nakloněné, přece jen jsou noci chladné. Ale nám to nevadí, **utáboříme se v obýváku**, a ještě se přitom budeme trochu bát. Zúčastnit se mohou malí i větší školáci, ale i předškoláci.

Potřebujeme: Stan, spacáky, případně deky a prostěradla.

Odsuneme stůl v obývacím pokoji. Pokud máme snadno rozložitelný stan, postavíme ho doprostřed místnosti, pokud ne, položíme na zem deku a pomocí prostěradel a stolů, židlí, uděláme krásný úkryt. Připravíme si nějaké předměty, s jejichž pomocí můžeme tvořit strašidelné zvuky. Zhasneme, zůstaneme venku, děti si vlezou uvnitř do spacáků a můžeme začít.

Zarachtíme hrnci a řekneme dětem, že za stanem je medvěd, který utekl ze zoologické zahrady a chce se dostat na naše zásoby. **Jedno z dětí si vymyslí pokračování příběhu.** Na ně naváže další. Příběh skončí, když se dostane vyprávění na posledního. Vy pak vymyslíte nějaký závěr (medvědovi se zastesklo po kamarádech ze ZOO a vrátil se tam).

Za odměnu můžete dětem na pánvi opéct špekáčky. Nejsou takové jako u opravdového táboráku, ale také chutnají.

Olympiáda na zahradě

Pro temperamentní vnoučata, případně jejich kamarády, je potřeba vymyslet nějaký sportovnější program.

Popcornový závod

Pomocí latěk vyznačte start a cíl. **Každému hráči dejte na papírový talířek 10 kousků popcornu.** Hráč musí doběhnout do cíle a nepoztrácet popcorn. **Vyhrává ten, kdo donese nejvíc kousků.** V případě stejného počtu pak ten, kdo byl rychlejší.

Oběd v restauraci

I to je velký zážitek! Děti vás budou určitě lákat na hamburger nebo pizzu, ale od zhruba pěti let s nimi můžete zajít i do běžné restaurace, aby si zvykly na to, jak se mají u stolu ve společnosti jiných lidí chovat.

Kamenem úrazu bývá, že se na jídlo nějakou dobu čeká. V takovém případě je přínosné vytáhnout menším dětem z tašky **omalovánky nebo čisté papíry a pastelky, knížku, ze které jim mohou starší děti předčítat**. Malé neposedy jistě trochu zklidníte i slibem, že po obědě dostanou sladkou limonádu (pro jednu to přežijí) nebo pak společně půjdete na zmrzlinu.

Ať už zvolíte jakoukoliv hru, vždy využijte toho, že dětská fantazie je bez hranic. Mnohému dítěti stačí ke hře pár kamínků. Když k nim dodáte ten správný příběh, zábava na desítky minut je na světě a nestojí vás ani korunu.

Pamatujte, že „zážitková“ babička a „zážitkový“ dědeček nepotřebují tučné konto v bance k tomu, aby svá vnoučata dokázali zabavit.